

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Ἐκ τῶν τοῦ Κράτητος τοῦ Θηβαίου
Ἄν τὸν ἔρωτα δέν παύσῃ πεῖνα, χρόνος, ἀπουσία,
Δένδρον ὑψηλὸν καὶ βρόχος εἶναι μόνη θεραπεία.

2.

Ἐκ τῶν τοῦ Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου.
(Εἰς Ἔρωτος ἄγαλμα, πλησίον βρύσεως ἐστάμενον.)
Τίς τὸν Ἔρωτα μορφώσας ἔδεσε παρὰ τῇ βρύσει,
Ἐκ τοῦ ὕδατος νομίζων τὸ πῦρ τοῦτο ν' ἀφανίσῃ;

3.

Ἐκ τοῦ Ἀρχίου.
Νὰ φύγῃ τις τὸν Ἔρωτα προσπάθεια ματαία.
Ὁ μὲν πεζὸς, ὁ δὲ πτηνὸς, ἢ δ' ἄγρευσις βεβαία.

4.

Ἐπιτύμβιον.
Κοιμοῦ, μικρά! Ὁ ὕπνος σου, μακρὰν κλαυθμῶν καὶ πόνων,
Γλυκύτερος, οὐ ὕπνωττες εἰς τῆς ζωῆς τὸν χρόνον.

5.

Ἐπιτύμβιον
Ο θάνατός σου πρόωρος καὶ ἡ ζωὴ βραχεῖα,
Ἀλλ' ἡ ἐνθύμησις πρὸς σέ μακρὰ καὶ αἰωνία.

6.

Ἀνὴρ πρὸς σύζυγον, περὶ ματαίων φροντίζουσιν καὶ τῶν
ὠφελίμων ὀλιγωροῦσιν.

Περὶ περιττῶν ἐσκέφθης καὶ ἀνωφελῶν, χρυσῇ μου,
Ἀλλ' οὐδέποτε φροντίζεις καὶ περὶ τινος χρησίμου.

7.

Εἰς "Ανναν.

Μακρὰν ἐμοῦ ἀναχωρεῖς
Χωρὶς νὰ με φιλήσης·
Ἐναχωρεῖς, Ἄννα, χωρὶς
Ἐν δάκρυ καὶ νὰ χύσης
Ἄν ὤμοτάτη ἡ πληγὴ
Τὸ στῆθος μου σπαράττη,
Νὰ δώσῃ δίκην δὲν ἀργεῖ
Ὅργῃ ἀνομωτάτη.

Α. Κατακουζηνός.